

Özlemin Sınır İhlali

— Fulya Codal · 01 Mart 2011

'Titrek bir mum alevinin havaya bıraktığı bulanık bir is,
Ve göz gözü görmez bir sis değildik biz..!'

a ş k !
kapisli bir çocuksun sen
istediği olmayınca şımarıklık eden!

kaç devrim yaptın gözlerime
kaç eylem düzenledin yüreğime
ve kaç baş kaldırıda militanı oldun düşlerimin

dilim yanıyor adını zikrederken
artık dilimi gusledeceğim kelimelerden
hoşçakal gülüşünde çoğaldığım/eksildiğim sevdam!

s e v d i ğ i m ;
suskularım büyüyor sesler içinde
çıplak kalmış ruhumda yangınlar yükseliyor
yangınlar içinde buzullar eriyor
sen neredesin, hangi karanlıkta?
titreyen ellerim avucumda yanıyor!

bağlanmaktan korkan yürek yangınını
yılların yorgunluğunu, yaşanmış/yaşanmamışlığı
yozlaşan hayatları, yaşlanmış anıları
yaşarmış gözlerin puslu buğusunu
iyi biliyorum! biliyorum da,
uzun uzun anlatmamın sebebi 'sevgili anılar...'
sınırlı/sınırsız ağrılar, iç ağrıları iki gözüm!
ey aşk sen nelere kadirsin!

kopmamak için hiç birleşmeyen yürekleri
anlıyorum, anlıyorum da,

geçen zamana sığdırıl(a)mayan
sızım sızım sızlayan ruhumu yatıştırıyorum
adresi belirsiz iç yangınımı/sevdamı nerede unuttum?

bir karanfil soluyor/yok oluyor çok uzakta
ahh merhamet bizden ne kadar ıraksın
ve sabır aşktan ne kadar razısın?
en çok annemin eline yakışıyor/yaraşıyorken şefkat
senin bu bakışının adı hiçbiri değil !
sürgün bu göz değme anının yükü gözlerimde
ağırlığıyla oturmuş ruhuma,
h a d i s o y u n g ö z l e r i n i !!!
timsali yok apansız yiten ufukta bakışının izlerinin

g e l ! önüne kat da gel korkularını
çok uzak değil, hiç değil inan aşk!
böyle olmaz, olamaz, uzak durulmaz sevdiceğim
sözlerimin sadeliğinden anlamalısın samimiyetimi
tedirgin yolcuların kayıp limanlardaki panik hali seninkisi

b ı r a k ! bırak artık şu dünya işlerini/sebepleri
çoğalıyorum bak görmüyor musun uzaklaştığımızda
kıskançlığa teslim olmadan aklım
bitir artık içinde zamansızlığımızı/vakitsizliğimizi
ki dinmiyor/sönmüyor işte, görmelisin!
- y a n g ı n ı m ı z ı n d e h ş e t i n i -

a ş k b u !
dinlemiyor; kulakları sağır, paslı, ağ örmüş, duymuyor!
görmüyor; streçlediğimiz kalplerimizi, bilmiyor!
anlamıyor; kaçmaya çalıştıkça yaklaştırıyor!
ö z l ü y o r d a ö z l ü y o r

a ş k i ş t e ;
idam sehpasındayken ikimiz
iştahlıca tabureye vuruyor, cellat gibi!
öldürüyor, öldürüyor, ö l ü y o r !

başka şeye benzemiyor

-bulupbulupytirmektenbaşkatarıfıyokki-

şimdielimdekitespihinboncuklarıgibiözleminsabırlaçekiyorumhasretini

fulya/ekim2010